בס"ד

יום **ה'**, **כ"ג** ב**טבת** תשס"א (**18** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ג ב<u>טבת</u>**, בשנת תשי"ח(1958-5718), פסק היום בית המשפט העליון, כי אין בסיס להאשמת **ישראל קסטנר** בשיתוף פעולה עם הנאצים. ולעומתו, **מלכיאל גרינוולד** (התובע) קיבל שנת מאסר על-תנאי בעוון הוצאת-דיבה. [ספר המאה]

***

בשנת תשכ"א(1961-5721), **הספינה "אגוז" (פיצאס), שהוציאה עולים יהודיים בלתי-לגאליים ממרוקו, טבעה.** 23 יהודים נספו. הספינה, שעשתה את דרכה בים סוער לספרד, עלתה ככל הנראה על שרטון וטבעה תוך זמן קצר. הקרבנות נקברו במרוקו. למרות מאמצים רבים להעלות אותם לארץ, כולל ביקורים חשאיים ע"י **משה דיין** ומאוחר יותר ע"י **פרס** ו**רבין**, נתקלו בסירוב ע"י מלך מרוקו, חסן השני. רק לאחר וועידת מדריד, לפני 9 שנים, הוסכם שנציג ישראלי יגיע למרוקו ויטפל באיתור הגופות ובהעלאתן לישראל. בשנת 94' הובאו ארצה ונקברו בטקס ממלכתי ב<u>ישראל</u> [ישראל 50]

***

"...<u>ולאהוב את ארצו</u>":

ל<u>וד</u> (המשך) – בתקופה הרומית התנכלו רוב השליטים הרומאים לתושביה היהודיים. אחרי מרד בר-כוכבא (135) הושיב בה אדריינוס הקיסר נכרים רבים. בימי הקיסר ספטימוס סוורוס (200) נקראה העיר **דיוספוליס** (עיר האלוהים) והיחס ליהודים שבה היה סובלני. נראה כי יהודי העיר השתתפו במרד גלוס (351) ונפגעו קשה אחר שהמרד דוכא.
בתקופה הביזנטית, נקראה **גיאורגיופוליס**, על-שם סנט ג'ורג', שלפי המסורת הנוצרית נקבר בה. רוב תושביה היו אז נוצרים. אחרי הכיבוש הערבי, שימשה **א-לוד** זמן-מה בירת מחוז א-פלסטין, עד שנבנתה העיר רמלה (במאה ה-8), והיא העיר היחידה בארץ שבנו אותה הערבים.) הצלבנים חזרו והפכוה לעיר נוצרית והחזירו לה את שמה הנוצרי – סנט ג'ורג'. {ההמשך יבוא...} [כל מקום ואתר]

***

ומחרתיים, **<u>שבת קודש, כ"ה ב<u>טבת</u></u>**, אנו פותחים את הספר השני בתורה, ספר "**שמות**" ובפרשה הראשונה, היא פר' "**שמות**", מתגלה מושיעו וגואלו של עם ישראל, **משה רבינו** ע"ה. "ויאמר משה אל האלקים, מי אנכי כי אלך אל פרעה ... ויאמר, כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה... [שמות **ג'** 11-12]
משה רבינו, הענו מכל האדם, אינו מוצא את עצמו ראוי להיות גואלם של ישראל והוא שואל: "מי אנכי?" משיב לו השם-יתברך כי דווקא שאלתו זו מוכיחה שהוא הוא הראוי להיות הגואל. "וזה" – זה שאתה שואל מי אנכי – "לך האות" – אות ומופת הוא לך - "כי אנכי שלחתיך" – שאני בחרתי אותך לשליח; שכן, השם-יתברך אינו בוחר אלא בענווים ושפלי-רוח; כדרך שבחר בהר סיני מכל ההרים לתת עליו את התורה, לפי שההרים הגבוהים והרמים התגאו בגובהם, ואילו הר סיני נמוך-הקומה היה שפל בעיני עצמו.
והוא שאמר השם-יתברך: "...בהוציאך העם ממצריתעבדון את האלוקים על ההר הזה..." – זה שאתן את התורה על ההר הפעוט והנמוך הזה ולא על הר תבור או חרמון, גם זה לך לאות כי אתה רצוי להיות גואלם של ישראל, דווקא משום שפלותך ומיעוט-ערכך בעיני

כניסת השבת (ב"ש): 16^{41}
צאת השבת (ב"ש): 17^{40}

יום נעים ושבת שלום!

בס"ד

יום **ה'**, **כ"ג** ב**טבת** תשס"א (**18** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עצמך... [אבני אזל, ב"מעיינה של תורה"]

השבת היא גם **שבת מברכים** – את **חודש שבט**. **ראש חודש שבט** חל ב**יום ה'** הבעל"ט.

כניסת השבת (ב"ש): 16[41]
צאת השבת (ב"ש): 17[40]

יום נעים ושבת שלום!